

established by upper endoscopy and computed tomography, which revealed 5 submucosal tumors from 1,0 to 6,0 cm of 5,0 x 3 cm, in the distal part of stomach and a tumor in the S9 segment of the lung 3,9 cm in diameter. Incomplete CT was suspected.

Results: The patient undergone subtotal Billroth II gastrectomy (R0), refusing the treatment of pulmonary tumor. Postoperative histological examination reported a mixt-cell type GIST, positive for CD117(c-KIT), CD34 and neuron specific enolase, Ki-67=6,7%, with mitosis of 4/50 HPF, with a low risk of progression. The patient had an uneventful postoperative course. No adjuvant treatment was needed. The patient returned in clinic after 2 years for pulmonary chondroma removal by thoracotomy. After 58 months of follow-up the patients is asymptomatic.

Conclusions: CT must be suspected especially in young females with multifocal gastric GIST and/or pulmonary chondroma or extra-adrenal paraganglioma. Close follow-up is needed in order to rule out metachronous tumors

Key words: Carney triad, gastrointestinal stromal tumor, pulmonary chondroma.

SIFILISUL CARDIOVASCULAR. AORTITĂ SIFILITICĂ. CAZURI CLINICE

CIUBOTARU A¹, REPIN O¹, MANIUC L¹, CHEPTANARU E¹, NAMESNIC G¹, CORCEA V¹, SCIUCA N¹, MELNIC E¹

¹Secția Chirurgie Malformații Cardiace Congenitale, IMSP Spitalul Clinic Republican, "Timofei Moșneaga", Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Sifilisul cardiovascular este o formă tardiva a sifilisului visceral, care se manifestă prin mezaortită. În majoritatea cazurilor se complică cu anevrism aortei, insuficiență valvei aortice și stenoza ostium arterelor coronare.

Material și metode: Prezentăm 3 cazuri de anevrism aortic sifilitic operați în Spitalul Clinic Republican, "Timofei Moșneaga". Diagnosticul a fost confirmat preoperator prin investigații imagistice (Radiografie, CT vaselor magistrale) și investigații de laborator-serologice, iar postoperator confirmate prin histologia fragmentelor de aorta anevrismatică înălțătură. La toți 3 pacienți s-a intervenit chirurgical – înlocuirea segmentului aortal anevrismatic, la 2 pacienți a fost nevoie de arrest circulator în condiții de hipotermie.

Rezultate: Perioada postoperatorie la 2 pacienți (operați în condiții de arrest circulator) complicată cu encefalopatie cu ameliorare treptată. Pacienții detubăți în primele 30 de ore după intervenție. Externați la 14-a zi postoperator. Plăgile cicatrizează per prima.

Concluzii: Intervenția chirurgicală este metoda de elecție în tratamentul anevrismelor aortale sifilitice. Depistarea și tratamentul chirurgical al anevrismelor aortale sifilitice reduce numărul complicațiilor severe prin ruptura de anevrism.

Cuvinte cheie: anevrism de aorta, mezaortită sifilitică, tratament chirurgical

CARDIOVASCULAR SYPHILIS. SYPHILITIC AORTITIS. CLINICAL CASES

Introduction: Cardiovascular syphilis is a late form of visceral syphilis, which is manifested by mezaortitis. In most cases, it is complicated by aortic aneurysms, aortic valve insufficiency and coronary artery stenosis.

Material and methods: We present 3 cases of aortic aneurysm caused by syphilis hospitalized in the cardiac surgery department. The diagnosis was confirmed preoperatively by imagistic investigation (X-Ray, CT), and serological investigations. Postoperatively confirmed by the histology of the removed aneurysmatic aortic fragment. All patients were surgically intervened by prostheses of the affected aortic segment, in 2 patients there was a need for circulatory arrest under conditions of hypothermia .

Results: Post-operative period in 2 patients (operated under circulatory arrest) was complicated with encephalopathy that gradually ceded. Patients were extubated within the first 30 hours after surgery. Discharged after 14 postoperative days. Primary scarring healing.

Conclusions: Surgery is the method of choice in the treatment of aortic aneurysms caused by syphilis. The detection and surgical treatment of aortic aneurysm caused by syphilis reduces the number of severe complications represented by rupture of aneurysm.

Key words: aortic aneurysm, syphilitic mezaortitis, surgical treatment

ROLUL INVESTIGAȚIEI HISTOLOGICE EXTEMPORANEE ÎN TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL NODULILOR TIROIDIENI

COJOCARU CRISTINA¹, BOUR A¹

¹Catedra de Chirurgie nr.5 a Facultății Stomatologie, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Problema depistării și conduită chirurgicală a nodulilor tiroidieni este dictată de malignitatea acestora. Deși importanța investigației histologice extemporanee a țesutului glandular este controversată în literatura de specialitate, aceasta reprezintă o metodă definitorie în stabilirea volumului intervenției chirurgicale și evitarea unei intervenții repetitive.

Scopul: Evaluarea importanței investigației histologice extemporanee în depistarea nodulilor tiroidieni maligni și în conduită chirurgicală a acestora.

Material și metode: În perioada de studiu, la 35 pacienți cu noduli tiroidieni cu semne de malignitate clinice, paraclinice și macroscopice li s-au efectuat intraoperator examenul histologic extemporaneu al țesutului glandular patologic. Conform rezultatelor obținute s-a determinat volumul intervenției chirurgicale. Pentru formațiunile benigne (adenom folicular) s-a efectuat hemitiroidectomie unilaterală (22), pentru cele maligne (carcinom papilar, folicular) - tiroidectomie totală (13). Diagnosticul stabilit la investigația histologică extemporană a fost corelat cu diagnosticul confirmat prin investigație histologică definitivă.

Rezultate: În aprecierea nodulilor tiroidieni maligni, investigația histologică extemporană posedă sensibilitate 69%; specificitate 90%; valoare predictivă pozitivă (VPP) 81%; valoare predictivă negativă (VPN) 83%; raport de probabilitate pozitiv (PR+) 6,9; raport de

probabilitate negativ (PR-) 0,34.

Concluzii: Investigația histologică extemporană este o metodă eficientă de depistare a nodulilor tiroidieni maligni ce permite stabilirea volumului intervenției chirurgicale în vederea excluderii tiroidectomiilor totale sau a intervențiilor repetate de lobectomie contralaterală.

Cuvinte cheie: noduli tiroidieni, investigație histologică extemporană.

THE ROLE OF EXTEMPORANEOUS HISTOLOGICAL EXAMINATION IN THE SURGICAL TREATMENT OF THYROID NODULES

Introduction: The problem of detecting thyroid nodules and surgical management is dictated by their malignancy. Although in the literature the importance of extemporaneous histological examination of the thyroid tissue is controversial, it is a defining method in determining the volume of surgical treatment and avoiding repeated operations.

Objective: Evaluation of the importance of extemporaneous histological examination in the detection of malignant thyroid nodules and their surgical management.

Material and methods: During the study, 35 patients with thyroid nodules with clinical, paraclinical and macroscopic signs of malignancy, were subjected to extemporaneous histological examination of pathological glandular tissue. According to the obtained results the volume of surgery was assessed. For benign tumors (follicular adenoma) was performed unilateral hemithyroidectomy (22) and for malignant tumors (papillary, follicular carcinoma) a total thyroidectomy was performed (13). The established diagnosis at extemporaneous histological examination was correlated with the diagnosis confirmed by definitive histological examination.

Results: In the assessment of malignant thyroid nodules, extemporaneous histological examination has a sensitivity of 69%; specificity of 90%; Predictive Positive Value (PPV) 81%; Negative Predictive Value (NPV) 83%; Positive Likelihood Ratio (LR+) 6.9, and Negative Likelihood Ratio (LR-) 0.34.

Conclusion: Extemporaneous histological examination is an effective method of detecting malignant thyroid nodules that allows the determination of the volume of surgical treatment in order to exclude total thyroidectomies or repeated contralateral lobectomy operations.

Key words: thyroid nodules, extemporaneous histological examination.

REVASCULARIZAREA INFRAINGHINALĂ DESCHISĂ ÎN OCLUZIILE ARTERIALE CRONICE: TEHNICI ȘI RESULTATE CLINICE PRECOCE

CULIUC V^{1,2}, BZOVI F^{1,2}, GLAVAN P^{1,2}, SÎRBU M², CASIAN D^{1,2}, GUȚU E^{1,2}

¹Catedra de chirurgie generală semiologie nr. 3, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”,
²Spitalul Clinic Municipal nr.1, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: În pofida implementării active a tehnicielor endovascularare intervențiile arteriale deschise adresate leziunilor ocluzive cronice infrainghinale își păstrează utilitatea, reprezentând uneori chiar unica opțiune de revascularizare a extremității ischemizate.

Scopul studiului a fost evidențierea ratei de aplicare în practica cotidiană a diverselor tehnici chirurgicale deschise de revascularizare în caz de ocluzii arteriale cronice infrainghinale și evaluarea rezultatelor clinice precoce ale acestora.

Material și metode: Datele medicale referitoare la un grup constituit din 190 de pacienți revascularizați pentru leziuni aterosclerotice infrainghinale în cadrul Clinicii Chirurgie Generală – Semiologie nr.3, IMSP SCM nr.1 (Chișinău), au fost extrase din registrul electronic și supuse analizei retrospective.

Rezultate: Vârsta medie a bolnavilor – 67,3±9,8 ani; bărbați – 83,2%. Repartizarea observațiilor conform gradului de ischemie (clasificarea Fontaine): IIB – 59 (31%), III – 52 (27,3%) și IV – 79 (41,5%). Ultrasonografia duplex/TC-angiografia au pus în evidență localizarea preponderentă a leziunilor ocluzive la nivelul arterei femurale (50%). Sediul ocluziei în 10,5% cazuri a fost artera femurală comună, iar în alte 10% – axul distal (trunchiul tibio-peronier, aa.tibiale). Revascularizarea s-a realizat prin: bypass femoro-popliteu (46,4%), -infrapopliteu (13,3%) sau -distal (6,3%); endarterectomie cu angioplastie (18,4%); angioplastie cu petic (10,8%); arterializarea sistemului venos (2,5%) sau protezare arterială (1,9%). Rata amputațiilor secundare realizate în termen precoce (30 zile) de la revascularizare – 3,7%.

Concluzii: La momentul adresării pacientului leziunile arteriale cronice ocluzive infrainghinale frecvent au caracter extins. Intervențiile deschise cu utilizarea întregului arsenal de tehnici de revascularizare oferă rezultate precoce acceptabile, în special la pacienții fără comorbidități critice.

Cuvinte cheie: ischemia cronică, ocluzii arteriale infrainghinale, revascularizare chirurgicală

OPEN INFRAINGUINAL REVASCULARIZATION FOR CHRONIC ARTERIAL OCCLUSIONS: TECHNIQUES AND SHORT-TIME CLINICAL RESULTS

Introduction: Despite the active implementation of endovascular techniques, open arterial reconstructions for infrainguinal chronic occlusive arterial lesions (ICOAL) retain their usefulness, sometimes representing the sole option for revascularization and salvage of the affected extremity.

Aim of study was to evaluate the rate of use in routine clinical practice of various open surgical techniques for revascularization in case of ICOAL and to assess their short-term clinical results.

Material and methods: Medical data related to a group of 190 patients revascularized for ICOAL at the Department of General Surgery-Semiotics nr.3, Municipal Clinical Hospital no.1 (Chisinau), were extracted from the electronic registry and subjected to retrospective analysis.

Results: The mean age of patients – 67.3±9.8 years; males – 83.2%. Distribution of cases according to the grade of ischemia (Fontaine classification): IIB – 59 (31%), III – 52 (27.3%) and IV – 79 (41.5%). Duplex ultrasound/CT-angiography revealed the predominant localization of ICOAL at the level of femoral artery (50%). The occlusion site in 10.5% cases was the common femoral artery, while in another 10% – the leg arteries (tibioperoneal trunk, tibial arteries). Revascularization was achieved by: femoro-popliteal